

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים *

חיה זנדברג **

- א. מבוא
- ב. המסגרת המשפטית וההיסטוריה החקיקתית
- ג. הפסיקה המנחה
- ד. המשפט האמריקאי
- ה. המחקר: שיטת העבודה
- ו. מסקנות
- ז. הסברים אפשריים לכישלון

א. מבוא

סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו–1996¹, קובע מגבלת זמן למעצרו של אדם הנתון במעצר עד תום ההליכים. על פי האמור בסעיף, נאשם הנתון במעצר עד תום ההליכים ואשר הכרעת הדין² בעניינו לא ניתנה בתוך תשעה חודשים, ישוחרר מן המעצר. עם זאת, הוראת סעיף 62 לחוק המעצרים מסמיכה שופט של בית המשפט העליון להאריך את מעצרו של הנאשם

* תודתי נתונה לחברי מערכת כתב העת המשפט, ובמיוחד למר יוסי רחמים, על הערותיהם החשובות.

** דוקטור למשפטים, הפקולטה למשפטים, האוניברסיטה העברית, ירושלים; סגן בכיר א' לפרקליט המדינה. העמדות המובאות במאמר זה מבטאות את עמדתה הפרטית של המחברת.

1 כפי שתוקן בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ז–1997; ובחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ח–1998 (להלן: "חוק המעצרים").

2 על השימוש בביטוי "הכרעת דין" בסעיף 61 לחוק המעצרים, להבדיל מן הביטוי "פסק דין", ראו חילוקי הדעות בבש"פ 281/98 מ"י נ' מנדורי (לא פורסם), תקדין עליון 1998 (1) 45; בבש"פ 6237/98 מ"י נ' כהן (לא פורסם), תקדין עליון 1998 (3) 885. כן ראו פסיקת ההלכה בבש"פ 433/98 מ"י נ' איבדיוב, פ"ד נב(1) 592. אבל ראו העמדה בבש"פ 7736/99 מ"י נ' אוסלאן (לא פורסם), תקדין עליון 1999 (3) 1793.

מעבר לתשעה חודשים, כשתקופת ההארכה יכולה להגיע לתשעים ימים בכל תקופת הארכה.

מטרתו של מאמר זה היא לבחון כיצד בפועל מוארך מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים, וכיצד – אם בכלל – השפיעה חקיקתו של סעיף 61 לחוק המעצרים על הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים. על מנת להשיב על שאלה זו, בדקנו את כל ההחלטות שנתקבלו בבית המשפט העליון בבקשות להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים בתקופה שבין 1.8.2001 ל-1.11.2001. התקופה שנבחרה היא בת תשעים יום, ומבטאת הארכת מעצר טיפוסית. כמו כן, לשם ההשוואה, בדקנו את כל ההחלטות שנתקבלו בבית המשפט העליון בבקשות להארכת מעצר מעבר לשנה בתקופה שבין 23.9.1997 ל-22.12.1997³, היינו עובר לכניסתם לתוקף של סעיפים 61 ו-62 לחוק המעצרים⁴.

ב. המסגרת המשפטית וההיסטוריה החקיקתית

קודם לחקיקתו של חוק המעצרים, נקבעו המגבלות על תקופת מעצרו של נאשם הממתין למתן פסק דין בעניינו, בחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי קבע, כי נאשם הנתון במעצר תקופה המצטרפת "כדי שנה אחת" ומשפטו לא נסתיים במתן פסק דין, ישוחרר מן המעצר. עם זאת, לצד סעיף 53 ניצב סעיף 54 לחוק סדר הדין הפלילי. סעיף 54 הסמיך שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת מעצרו של הנאשם מעבר לשנה. תקופת ההארכה יכולה להגיע שלושה חודשים בכל פעם.

על אף הוראותיו האמורות של המחוקק, בשל עומס העבודה הרב על בתי המשפט, נוצר אט אט מצב שבו במקרים לא מעטים, משפטיהם של נאשמים הנתונים במעצר, התנהלו בעצלתיים⁵, ובכל זאת מעצרו הוארך מעבר לשנה. כך שיכול היה, למשל, להיווצר מצב שבו הנאשם שהה במעצר שנה שלמה (!), ובמהלך אותה שנה לא נשמע ולו עד אחד⁶; או מצב שבו אדם שהה כשנתיים (!) במעצר

3 ריכוז הנתונים מופיע כנספח למאמר זה.

4 למען הדיוק נעיר, כי סעיפים 61 ו-62 לחוק המעצרים נכנסו לתוקף ביום 1.1.1998. עם זאת, העיון בבקשות להארכת מעצר בתקופה הרלוונטית העלה, כי כבר מיום 23.12.1997 החלה הפרקליטות לבקש להאריך את מעצרו של אדם בהתבסס על סעיף 62 לחוק המעצרים. על כן, כאמור בגוף הטקסט, בחרנו בתקופה של שלושה חודשים, שמסתיימים ביום 23.12.1997. ראו לעניין זה גם הוראת המעבר הקבועה בסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ח-1997.

5 זאת למרות הוראת סעיף 125 לחוק סדר הדין הפלילי בדבר רציפות המשפט, שלפיה "הוחל בגביית הראיות, ימשך [בית המשפט] ברציפות יום יום עד גמירא, זולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין כל אפשרות לנהוג כך".

6 ראו בש"פ 5155/90 מ"י נ' אבו רמאדן (לא פורסם), תקדין עליון 1990 (4) 98 (להלן: עניין אבו רמאדן); בש"פ 51/90 מ"י נ' מור יוסף, פ"ד (מד) 405.

לפני שניתן פסק הדין בעניינו⁷; או מצב שבו בית המשפט העליון האריך את מעצרו של הנאשם בשלושה חודשים, אף שידע שבכל שלושת החודשים הללו לא תתקיים ולו ישיבה אחת של הוכחות בבית המשפט⁸.

את המצב הקשה הזה של התמשכות ההליכים בעניינו של נאשם-עצור ביקש המחוקק לשנות. משנחקק ב-1997 סעיף 61 לחוק המעצרים, קיצר המחוקק קיצור משמעותי ביותר את התקופה שבה אמור משפטו של נאשם-עצור להסתיים, ובמקום שנה הועמדה התקופה על שישה חודשים בלבד⁹. וכך הייתה לשונו של סעיף 61(א) לחוק המעצרים מיד לאחר שנחקק: "נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי ששה חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה".

בצדה של הוראה זו, קבע המחוקק מנגנון הארכה חדש, מנגנון שכלל שתי "מדרגות" הארכה: מדרגה ראשונה, עניינה סמכות הארכה מעבר לשישה חודשים הנתונה בידי נשיא בית המשפט (או סגנו), שבפניו מתנהל משפטו של הנאשם. סמכות זו הוגבלה לתקופה של עד תשעים יום¹⁰. מדרגה שנייה, עניינה הארכה מעבר לתשעה חודשים (שהם שישה חודשים ועוד תשעים יום), וזאת, כמקודם, סמכות הנתונה בידי שופט של בית המשפט העליון¹¹.

בשל מהפכניותו של סעיף 61 ה"ל", העניק המחוקק לרשות המבצעת "תקופת הסתגלות", והורה כי סעיף 61 ייכנס לתוקף רק ביום 1.1.1998, היינו כשמונה חודשים לאחר שנחקק הסעיף¹². אולם נראה כי בתקופת ההסתגלות האמורה לא היה די, ועל כך יעידו התבטאויות חריגות של שופטי בית המשפט העליון. השופט זמיר, למשל, אמר זמן לא רב לאחר חקיקתו של סעיף 61, כי:

"הוראות מעין אלו [הכוונה, בין היתר, להוראת סעיף 61], ככל שהן ראויות

7 ראו בש"פ 6616/95 מ"י נ' שאהין, פ"ד מט(4) 796, שם שהו הנאשמים במעצר תקופה של שנתיים, כשבמשך תקופה זו נשמעו רק 12 עדים בלבד מתוך 46 עדי תביעה.

8 ראו בש"פ 308/96 מ"י נ' יושביב (לא פורסם), תקדין עליון 1996(1) 25.

9 נעיר כאן כי הצעת השינוי אינה קיימת לא בהצעת החוק (הצעת חוק סדר הדין פלילי (סמכויות אכיפה — עיכוב, מעצר ושחרור) תשנ"ה-1995, ה"ח 306) ולא בהצעת התזכיר שקדמה לה, הצעת תזכיר שהיא פרי המלצותיה של הוועדה הציבורית בראשות השופט ד' לוי (תזכיר חוק סדר דין הפלילי (אמצעים משטורתיים), תשנ"ג-1993, מסמך המשנה ליועץ המשפטי לממשלה מס' 1404-2 מיום 23.5.1993, עותק שמור במערכת). הן הצעת החוק והן הצעת התזכיר הצינו להותיר את המצב כפי שהוא, היינו כי הצורך בהארכת מעצר יהיה לאחר חלוף שנה אחת מעת המעצר (ראו סעיף 59 להצעת החוק וסעיף 60 להצעת התזכיר).
10 זו הייתה לשון ס' 61(ב) לחוק המעצרים: "על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי נשיא או סגן נשיא, של בית המשפט שבו מתנהל משפטו של הנאשם, להורות על הארכת מעצרו של הנאשם לתקופה שלא תעלה על 90 ימים".

11 ראו ס' 62 לחוק המעצרים.

12 ראו ס' 12(1) ר(3) לחוק המעצרים, כפי שתוקן ביום 10.4.1997 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה — מעצרים) (תיקון), תשנ"ז-1997.

מבחינת הערכים של מדינת ישראל, יש בהן כדי להוסיף עומס על העומס הרובץ כבר על המערכת של אכיפת החוק, לרבות בתי המשפט. משגה הוא להתעלם מכך. טעות היא להניח כי העומס הנוסף ייספג במערכת מעצמו ולא נודע כי בא אל קרבה. צריך לקחת את העומס הנוסף בחשבון השיקולים, להקצות את המשאבים הנדרשים כדי לעמוד בעומס ולהיערך לכך מבעוד זמן. אחרת התקנה תצמיח תקלה... האם המופקדים על שלטון החוק ועל שלום הציבור מודעים לכך?¹³

והשופט חשין אמר דברים דומים זמן קצר לפני שסעיף 61 עמד להיכנס לתוקף:

"אני נחרד בחושבי על יום ה-1 בינואר 1998, שעה שתיכנסנה לתוקפן הוראות הסעיפים 61 ו-62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, הוראות שלפיהן שנת המעצר האמורה בסעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי תהפוך שישה חודשים. לא אוכל להשתחרר מהרגשה כי נעדרת לחלוטין תאימות בין הוראות המחוקק – בתיקון לחוק – לבין יכולתם של בתי-המשפט לעמוד בעומס הקשה עד למאוד המוטל על כתפיהם"¹⁴.

ואכן, כשבועיים בלבד לפני שסעיף 61 עמד להיכנס לתוקף, הציעה הממשלה להוסיף ולדחות את תאריך כניסתו לתוקף של סעיף 61 לחוק המעצרים בשנתיים נוספות, עד לשנת 2000. לפי המוצע, גם בשנת 2000 אמור היה סעיף 61 להיכנס לתוקף באופן חלקי בלבד: בשנת 2000, כך לפי המוצע, המעצר המקורי יסתיים תוך תשעה חודשים, ובסיומו יחול מנגנון ההארכה המדורג שתואר לעיל. רק בשנת 2002 – היינו בחלוף ארבע שנים מהיום שבו אמור היה סעיף 61 להיכנס מלכתחילה לתוקף – אמור היה סעיף 61, לפי הצעת הממשלה, להיכנס לתוקף מלא¹⁵.

אולם הצעה מרחיקת לכת זו של הממשלה לא נתקבלה, ולבסוף, ביום 28.12.97, שלושה ימים בלבד לפני שעמד סעיף 61 להיכנס לתוקף, תוקן סעיף 61 תיקון של פשרה¹⁶. לפי התיקון, בוטלה "המדרגה הראשונה" של מנגנון ההארכה שתואר (מדרגה שעניינה הארכת המעצר מעבר לשישה חודשים בידי נשיא בית המשפט שבפניו התנהל משפטו של הנאשם). כך שכיום משפטו של נאשם-עצור צריך להסתיים תוך תשעה חודשים, ומעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים טעון אישור של שופט בית המשפט העליון.

13 בש"פ 2846/97 מ"י נ' מחרום (לא פורסם), תקדין עליון 1997 (2) 3, 7.

14 בש"פ 6309/97 מ"י נ' תרחמי (לא פורסם), תקדין עליון 1997 (3) 838, 839.

15 ראו הצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ח-1997, ה"ח 159 (להלן: הצעת חוק סדר הדין הפלילי).

16 חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תיקון), תשנ"ח-1997. חוקתיותו של התיקון לסעיף 61 נתאשרה בבג"צ 14/98 מנבר נ' מ"י, פ"ד נב(1) 97.

טלטלות החקיקה מעוררות ביתר שאת את השאלה שאליה נדרשנו במאמר זה, לאמור: מה המצב הנוהג בפועל בהארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים. אך בטרם נציג את מחקרנו בעניין, נפנה ונעיין בפסיקה המנחה ובמשפט המשווה.

ג. הפסיקה המנחה

בפסיקת בית המשפט העליון ניתן להבחין בשני זרמים כאשר לשיקולי בית המשפט במסגרת בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים.

1. הגישה: שחרור. זרם אחד של הפסיקה גורס כי בחלוף תשעה חודשים, שחרורו של הנאשם ממעצר הוא הכלל והארכת המעצר היא החריג. לפי גישה זו, התמשכות הליכים שמקורה בהתנהגותו הפסולה של הנאשם היא — ובעיקר היא — שמצדיקה הארכת המעצר. לעומת זאת, התמשכות הליכים, שמקורה בעומס המוטל על מערכת בתי המשפט, אינה מצדיקה, על פי רוב, הארכת המעצר, שכן אין זה ראוי שהנאשם, שהוא כחזקת חף מפשע, יישא בתוצאותיו של עומס זה. הביטוי המובהק ביותר לגישה זו נמצא בדבריו של השופט אלון בבש"פ 3838/90 מ"י נ' שילון כדלקמן:

"חלוף הזמן בגלל העומס שבו נתון בית המשפט, או היקף המשפט, הם אמנם נתונים שאינם, בדרך כלל, בשליטת בית המשפט, אך אין בהם כדי להצדיק שלילת חירותו של אדם, בטרם משפט, לתקופה העולה על שנה מיום הגשת כתב האישום... מצב דברים מצער זה [של עומס רב] יש בו כדי להסביר את סיבת העיכוב והתמשכות הדיונים, אך אין בו כדי להצדיק שלילת חירותו של אדם בטרם משפט, שהוא כחזקת זכאי וחף מפשע, מעבר לשנה מיום הגשת כתב האישום".

2. הגישה: מעצר. הזרם האחר של הפסיקה גורס, לעומת זאת, כי כל עוד לא נשתנו הנסיבות מאז ניתנה החלטת המעצר המקורית, יש מקום לצוות על הארכת המעצר, שכן — בלא שינוי נסיבות — הטעמים שביססו את החלטת המעצר המקורית שרירים הם וקיימים. במיוחד גילה זרם זה נכונות להתחשב בעומס הרב המוטל על מערכת בתי המשפט, כהסבר להתמשכות ההליכים. ביטוי מובהק לעמדה זו ניתן למצוא בדבריו של השופט גולדברג בבש"פ 3538/90 מ"י נ' טורק¹⁷. בעניין טורק דובר בנאשמים שהואשמו בעברה של שוד אלים. בשל עומס העבודה שהיה מוטל על בית המשפט, נערכה ישיבת ההוכחות הראשונה בעניינם למעלה משמונה חודשים לאחר שנעצרו, וגם לאחר מכן בוטלו רבות משיבות ההוכחות בעניינם, שוב, בשל העומס. בכל זאת, האריך השופט גולדברג את

17 בש"פ 3538/90 מ"י נ' טורק (לא פורסם), תקדין עליון 1990(3) 266 (להלן: עניין טורק).

מעצרים של הנאשמים, אף כי ברור היה שמשפטם לא יסתיים בתקופת ההארכה האמורה. וכך מנמק השופט גולדברג את החלטתו זו:

"לא יכול להיות ספק כי הטעמים שהביאו את בית-המשפט בשעתו לעצור את המשיבים, שרירים וקיימים אף היום, ואין בעצם בחלוף תקופת השנה כדי לכרסם באותם טעמים... סבורני כי אין להבין את סעיף 53 כבא לומר כי דינו של הנאשם להשתחרר בכל מקרה בתום שנת המעצר, גם אם לא נשתנו, משך תקופה זו הנסיבות והטעמים שהצדיקו את מעצרו עד תום ההליכים. פירוש אשר כזה אינו מתיישב עם הוראת סעיף 54, המסמיכה שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר לתקופה שלא תעלה על שלשה חודשים, ולחזור ולצוות כך מזמן לזמן. צרופן של ההוראות בשני הסעיפים האמורים משמיענו כי נאשם הנחון במעצר משך שנה ישוחרר, אם אין עוד הצדקה להמשך מעצרו, מאותם טעמים שבגינם נעצר. העדר הצדקה אשר כזאת יכול שיינבע משינוי שחל בינתיים בנסיבות, ויכול שיהא נעוץ בניהול בלתי תקין של המשפט, או בגרימת עיכובים בלתי מוצדקים בו מטעם התביעה... מכאן שעצם הליקוי בניהולו של המשפט, או עיכובים בלתי מוצדקים שנגרמו בעטייה של התביעה, אשר הביאו להתמשכותו של הדיון מעבר לשנת המעצר, הם ששומטים את הציודק לצוות על המשך המעצר על פי סעיף 54 לחוק... נסיבות אלה שונות תכלית שינוי מדרך ניהולו של המשפט במקרה דנן. אכן העומס הרב המוטל על כתפיו של בית המשפט קמא נתן את אותותיו גם במקרה זה, ובשל כך לא נתקיים הדיון בכל הישיבות שנועדו למשפט. אולם אין לומר כי לא נעשה מאמץ לקדם את הדיון, בהתחשב באילוצים בהם נתון בית-המשפט"¹⁸.

נראה כי בעקבות חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו גבר, לפחות מן הבחינה העניינית-תאורטית, משקלה של גישת השחרור, כמתחייב מההלכה שנקבעה בבש"פ 537/95 גנימאת נ' מ"י ובדנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מ"י¹⁹. עד כמה אכן

18 שם, בע' 266. הדברים נכתבו בזמן שהוראות חוק סדר הדין הפלילי היו בתוקף אך הם מבטאים גם זרם הקיים כיום. וראו גם בש"פ 2610/91 מ"י נ' אמזלג (לא פורסם), תקדין עליון 1991(2) 140; בש"פ 5098/90 מ"י נ' טורק (לא פורסם), תקדין עליון 1990(4) 143; בש"פ 49/86 מ"י נ' בן שושן, פ"ד מ(1) 165; בש"פ 3986/90 מ"י נ' דהאן (לא פורסם), תקדין עליון 1990(3) 250; בש"פ 307/82 מ"י נ' אברג'ל, פ"ד לו(2) 640; בש"פ 8119/01 מ"י נ' עיד (טרם פורסם), תקדין עליון 2001(3) 2218.

19 בש"פ 537/95 גנימאת נ' מ"י, פ"ד מט(3) 355 ודנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מ"י, פ"ד מט(4) 589 (להלן: הלכת גנימאת), שם נפסק, כידוע, בדעת רוב, כי בעקבות חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו השתנתה נקודת האיזון לטובת העדפה של זכויות החשוד הנאשם על פני אינטרס המלחמה בפשיעה. ראו והשוו עוד בש"פ 4039/95 מ"י נ' בן שטריט (לא פורסם), תקדין עליון 1995(2) 1741; בש"פ 3775/95 מ"י נ' תורג'מן (לא פורסם), תקדין עליון 1995(2) 1550; בש"פ 1730/95 מ"י נ' מזרחי (לא פורסם), תקדין עליון 1995(1) 782; בש"פ 7013/94 מ"י נ' מזרחי (לא פורסם), תקדין עליון 1994(4) 43; בש"פ 6312/94 מ"י

כך הוא במציאות העובדתית, נראה בהמשכם של דברים. מכל מקום, עד כאן שני הזרמים הקיימים בסוגייתנו במשפט הישראלי, וכעת נפנה ונעיין, לשם השוואה, במשפט האמריקאי.

ד. המשפט האמריקאי

הזכות ל"משפט מהיר", כזכות מזכויותיו של הנאשם בפלילים, זכתה בארצות-הברית לעיגון חוקתי מפורש בתיקון השישי לחוקה. וכך היא לשון התיקון השישי:

"In all criminal prosecutions, the accused shall enjoy the right to a speedy... trial".

התיקון השישי עוסק, במידה רבה, בשאלה רחבה מהשאלה שבה עסקין, היינו בזכותו של נאשם לסיום משפטו במהירות, בין שהוא נתון במעצר ובין שלא²⁰. עם זאת, לזכות ל"משפט מהיר" חשיבות גם בסוגייתנו. בשנת 1974 חוקק המחוקק הפדרלי בארצות-הברית את "חוק המשפט המהיר"²¹. בחוק זה נקבעו תקופות זמן

ג' גריפאת (לא פורסם), תקדין עליון 1994(3) 1395. כן ראו המגמה הגנתית העולה מחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001.

20 פסק הדין המנחה בארצות-הברית כאשר לזכות ל"משפט מהיר" הוא: *Barker v. Wingo*, 407 U.S. 514, 33 L. Ed. 2d 101 (1972). בארקר ואדם נוסף, מאנינג, הואשמו ברציחתם באכזריות של זוג קשישים. מעשה הרצח בוצע ביולי 1958. בארקר ומאנינג נעצרו כחשודים במעשה זמן קצר לאחר מכן. כתבי האישום נגדם הוגשו בספטמבר 1958, ומשפטיהם של השניים אמורים היו להתחיל באוקטובר 1958. אולם משפטו של בארקר לא החל במועד שנקבע לכך, שכן התביעה הייתה מעונינת שמאנינג יעיד כעד תביעה במשפטו של בארקר, ולפיכך ביקשה התביעה כי משפטו של בארקר יתחיל רק לאחר שמשפטו של מאנינג יסתיים (ראו והשוו בישראל לע"פ 194/75 קינזי ג' מ"י, פ"ד ל(2) 477 [להלן: הלכת קינזי, או עניין קינזין], ראו גם להלן הערה 62). בשל קשיים ראייתיים, נמשך משפטו של מאנינג ונתגלגל עד דצמבר 1962. כל אותה עת, שבה התביעה וביקשה דחיות בניהול משפטו של בארקר, ומשפטו של בארקר אכן נדחה, על פי רוב בהסכמתו של בארקר. נדגיש כאן כי בתחילה היה בארקר נתון במעצר, אולם לאחר שחלפו עשרה חודשים ומשפטו של בארקר עדיין לא החל, שוחרר בארקר בערבות. עם זאת, גם סיום משפטו של מאנינג לא הביא לתחילת משפטו של בארקר, שכן אחד מעדי התביעה המרכזיים חלה. מחלתו של העד הביאה שוב לדחיית המשפט של בארקר. המשפט החל לבסוף רק באוקטובר 1963. בסופו של המשפט, הורשע בארקר בעברות שיחסו לו ונדון למאסר עולם. לאחר מספר גלגולים, הגיע עניינו של בארקר לבית המשפט העליון של ארצות-הברית. טיעונו של בארקר בבית המשפט העליון היה כי התמשכותם של ההליכים בעניינו פגעה בזכותו ל"משפט מהיר", ועל כן מן הראוי היה כי כתב האישום נגדו יבוטל. טיעונו זה של בארקר נדחה (בעיקר בשל כך שבארקר לא התנגד למרבית בקשות הדחייה), תוך שבית המשפט העליון של ארצות-הברית עומד בהרחבה על טעמיה וציקריה של הזכות ל"משפט מהיר".

21 The Speedy Trial Act of 1974, 18 USC §§ 3161-3174 (להלן: "חוק המשפט המהיר" או "The Act of Speedy Trial").

מוגדרות שבמהלכן צריך משפטו של נאשם להתחיל²². על עניינו של נאשם השווה במעצר, חולש סעיף 3164 לחוק המשפט המהיר. סעיף זה קובע בסעיף קטן (b) כי גביית ההוכחות במשפטו של נאשם הנתון במעצר, תתחיל תוך תשעים יום מיום המעצר הראשוני²³. עוד מוסיף הסעיף וקובע בסעיף קטן (c), כי נאשם-עצור הנתון במעצר מעבר לתקופה האמורה, יובא בפני בית המשפט לבחינה מחודשת של עניינו, וכי אל לו לבית המשפט להשאיר את הנאשם במעצר מעבר לתשעים הימים האמורים²⁴. לכאורה, מדובר בתקופת זמן קצרה ביותר, קצרה פי כמה מהתקופה הנוהגת בישראל. אולם המעיין בדברים מקרוב יראה כי תמונת המצב שונה.

ראשית, המחוקק הפדרלי קובע במפורש כי מגבלת תשעים הימים אינה חלה כאשר העיכוב אירע באשמת הנאשם או סנגורו ("fault of the accused or his counsel")²⁵. בהקשר זה, מן הראוי לעמוד כאן על כך שסעיף 3162 לחוק המשפט המהיר קובע, כי סנגור שמגיש ביועצין בקשה חסרת בסיס, שתכליתה היחידה לעכב את תחילת המשפט, מבצע בכך עברה וצפוי לקנס או לאיסור זמני על ייצוגו של הנאשם.

שנית, וגם זאת קובע המחוקק הפדרלי במפורש, במניין תשעים הימים האמורים לא נכללים מספר "אירועים מפסיקים", כך שבפועל תקופת תשעים הימים יכולה להתארך עד מאוד. רשימת האירועים המפסיקים מנויה בסעיף קטן (h) של סעיף 3161 לחוק המשפט המהיר²⁶. מדובר ברשימה ארוכה עד מאוד, הכוללת, בין היתר,

22 ראוי לשים לב לכך כי בארצות-הברית עיקרו של הדיון בעניין עיכובים בניהול המשפט, הוא בעיכובים שאירעו לפני תחילת המשפט. בכך שונה הדיון בארצות-הברית מהדיון בישראל, כשישראל עיקרו של הדיון הוא בעיכובים שאירעו במהלך ניהול המשפט. טעמו של הבדל זה בין שיטת המשפט הישראלית לזו האמריקאית יסודו בכך ששיטת המשפט האמריקאית היא שיטה של מושבעים, שקשה להטרידם מאורח חייהם הרגיל במשך תקופה משמעותית. על כן, עיקרם של העיכובים במשפטים הפליליים בארצות-הברית הם לפני תחילת המשפט. לאחר תחילת המשפט והתכנסותם של המושבעים, המשפט מתנהל, על פי רוב, במהירות.

23 נוסף ונעיר כאן, כי חוק המשפט המהיר קובע כי גביית ההוכחות במשפטו של הנאשם תתחיל תוך שבועים יום מיום הגשת כתב האישום. הוראה זו חלה על כל נאשם, בין שהוא נתון במעצר ובין שלא. ראו: § 3161(1)(c) The Act of Speedy Trial.

24 זו לשון החוק בחלקים הנוגעים לעניינו:

"(b) The trial of [a detained person who is being held in detention solely because he is awaiting trial]... shall commence not later than ninety days following the beginning of such continuous detention... The periods of delay enumerated in section 316 (h) are excluded in computing the time limitation... specified in this section.

(c) Failure to commence trial of a detainee as specified in subsection (b), through no fault of the accused or his counsel... shall result in the automatic review by the court of the conditions of release. No detainee... shall be held in custody pending trial after the expiration of such ninety-day period required for the commencement of his trial".

25 לנוסח המלא של סעיף קטן (c) ראו: *Ibid*, *Ibid*.

26 ראו הסיפא של סעיף קטן (b), המורה כי: "The periods of delay enumerated in section 3161(h) are excluded in computing the time limitation specified in this section".

עיכוב הנובע מבדיקת מצבו הנפשי של הנאשם²⁷; עיכוב הנובע מניהול משפט אחר נגד הנאשם²⁸; עיכוב הנובע מבקשות מקדמיות שונות, המתבררות לפני תחילת המשפט²⁹; עיכוב הנובע מערעורי ביניים למיניהם³⁰; עיכוב הנובע מהיעדרו של עד מרכזי, שנעשו מאמצים סבירים לאתרו³¹; עיכוב סביר הנובע מכך שהמשפט מתנהל נגד מספר נאשמים יחד³².

יתר על כן, ברשימת האירועים המפסיקים נכלל גם "אירוע סל", שלפיו כל תקופה שבמהלכה נדחה המשפט על פי צו שופט, אינה נכללת במניין תשעים הימים שבהם אמור המשפט להתחיל³³. כלומר די במתן צו שופט כדי להאריך את תקופת תשעים הימים. אין ספק כי "אירוע סל" זה הוא מרחיק לכת. מכיוון שכך, קבע המחוקק הפדרלי גדרים לסמכותו של שופט ליתן צו לדחיית תחילתו של המשפט. ואלו הם הגדרים:

(א) מבחן האיזון — השופט, המתחבט אם ליתן צו לדחיית תחילתו של המשפט, צריך לשקול, מחד גיסא, את התרומה לעשיית הצדק (the ends of justice) בעקבות הדחייה בתחילת המשפט, ומאידך גיסא, את האינטרס, הציבורי והפרטי (היינו אינטרס הנאשם), בניהול משפט מהיר (the best interest of the public and the defendant in a speedy trial). רק כאשר האינטרס הראשון גובר (outweigh) על האינטרס האחרון, שומה על בית המשפט להיעתר לבקשת הדחייה³⁴.

(ב) השיקולים המנחים — המחוקק הפדרלי רואה לנכון לפרט את השיקולים ששומה על השופט לשקול במסגרת מבחן האיזון, ובהם הרצון לאפשר ניהולו של ההליך הפלילי, וכן מורכבותו היתרה של המקרה, כפי שהיא נובעת

Ibid., at § 3161(h)(1)(A) 27

Ibid., at § 3161(h)(1)(D) 28

Ibid., at § 3161(h)(1)(F) 29

Ibid., at § 3161(h)(1)(E) 30

Ibid., at § 3161(h)(3) 31

Ibid., at § 3161(h)(7) 32

33 "אירוע הסל" האמור מופיע בסעיף 3161(h)(8). וזו לשון הסעיף בחלקים הנוגעים לענייננו: "(h) The following periods of delay shall be excluded in computing the time within which... the trial of any such offense must commence: ...

(8)(A) Any period or delay resulting from a continuance granted by any judge on his own motion or at the request of the defendant or his counsel or at the request of the attorney for the Government, if the judge granted such continuance on the basis of his findings that *the ends of justice served by taking such action outweigh the best interest of the public and the defendant in a speedy trial*. No such period of delay resulting from a continuance granted by the court in accordance with this subsection unless the court set forth, in the record of the case, either orally or in writing, its reasons for finding that *the ends of justice served by the granting of such continuance outweigh the best interests of the public and the defendant in a speedy trial*". (ההדגשות שלי — ת.ח.)

34 ראו הקטעים המודגשים בנוסחו המלא של הסעיף. *Ibid.*, at § 3161(h)(8)(A).

ממספר הנאשמים, מאופיו של האישום וממורכבותן של השאלות המשפטיות והעובדתיות.³⁵

(ג) שיקול העומס – המחוקק הפדרלי מבהיר במפורש כי שיקולים כלליים של עומס במערכת המשפט אינם הצדקה למתן צו לדחיית תחילתו של המשפט.³⁶ כאן המקום להעיר כי בצד הוראה זו, מצויות בחוק המשפט המהיר מספר הוראות, שנועדו לאפשר למערכת המשפט להיערך, מבחינה מערכתית ומנהלית, לעומס שהוטל עליה בחוק המשפט המהיר.³⁷

(ד) חובת ההנמקה – צו לדחיית תחילתו של המשפט חייב להיות מנומק.³⁸ הנה כי כן, בפועל, במשפט האמריקאי יכולה גביית הראיות במשפטו של נאשם-עצור להתחיל לאחר תקופת זמן ארוכה, ולעתים חולפת כשנה בטרם מתחיל משפטו של נאשם-עצור.³⁹ ואף שנתיים וחצי⁴⁰ עד לתחילת המשפט. הטעם המרכזי שבעטיו נחשב השיהוי מוצדק הוא הטעם שיסודו בהתנהגות הנאשם או סנגורו. עם זאת, אין זה הטעם היחיד המצדיק את השיהוי. טעמים נוספים, ובהם קושי באיתור עדים ומורכבותו של ההליך, יכולים להצדיק את השיהוי. אולם טיעון העומס, כשלעצמו, אינו טעם המצדיק את השיהוי. כדי לאפשר למערכת להתמודד עם העומס שנכפה עליה בחוק המשפט המהיר, נקבעו הסדרים מערכתיים ומנהליים מפורטים. לאחר כל אלו, ניתן כעת לפנות לתוצאות מחקרנו.

ה. המחקר: שיטת העבודה

על מנת לבחון את המצב לאשורו, עיינו, כאמור, בכל ההחלטות שהתקבלו⁴¹ בבקשות להארכת מעצר על ידי בית המשפט העליון בין 1.8.2001 לבין 1.11.2001 (להלן: "התקופה"). לשם השוואה עיינו גם בכל ההחלטות שנתקבלו בבית המשפט העליון עובר לכניסתם לתוקף של סעיפים 61–62 לחוק המעצרים, היינו בין 23.9.1997 ל-22.12.1997.⁴²

35 לשיקולים המנחים ראו: *Ibid*, at § 3161(h)(8)(B).

36 להוראה זו ראו: *Ibid*, at § 3161(h)(8)(C).

"No continuance under subparagraph (A) of this paragraph shall be granted because of general congestion of the court's calendar".

37 *Ibid*, at § 3165–3174.

38 ראו הסיפא של הסעיף כפי שהובא על ידינו לעיל בהערה 34: *Ibid*, at § 3161(h)(8)(A).

39 ראו, למשל: A.W. Alschuler, 817 F.2d 201 (2nd Cir. 1987); *United States v. DiTommaso*.

"Preventive Pretrial Detention and the Failure of Interest-Balancing Approaches to Due Process" 85 *Mich. L. Rev.* (1986) 510, 515. *Unites States v. Melendez-Carrion*, כן ראו: 790 F.2d 984 (2nd Cir. 1986).

40 ראו: *United States v. Millan*, 4 F.3d 1038 (1993).

41 הבריקה נעשתה לפי מועד מתן ההחלטה ולא לפי מועד הגשת הבקשה.

42 העיון נעשה באתר האינטרנט של בית המשפט העליון (<http://www.court.gov.il>) (last visited 6.6.2004).

מכיוון שרכות מן ההחלטות נתקבלו בהסכמה, לא תמיד הופיעה בהחלטה התייחסות לעברה שבה הואשם הנאשם. לפיכך, נעשה חיפוש נוסף באתרים השונים של בית המשפט העליון ובתי המשפט של הערכאות הנמוכות, כמו גם ב"תקדין", על מנת לנסות ולברר פרטים נוספים על העברה שיוחסה לנאשם⁴³.

ו. המחקר: ממצאים

להלן יופיע ריכוז הממצאים המרכזיים של המחקר.

א. מספר הבקשות – סך הכול, בתקופה שנבדקה, ניתנו החלטות בעניינן של 108 בקשות⁴⁴. בתקופה שנבדקה היו 92 ימים, כשמתוכם 74 ימי עבודה (ימי שבת ושבתונים לא חושבו כימי עבודה. לעומת זאת, ימי שישי, ערבי חג וימי חול המועד כן חושבו כימי עבודה, משום שדיונים בעניין מעצרים מתקיימים לעתים גם בימים אלו).

המשמעות היא כי בממוצע ניתנות קרוב ל-1.5 החלטות בבקשות להארכת מעצר מדי יום ($1.46 = 108 : 74$).

לשם השוואה, עובר לכניסתם לתוקף של הסעיפים הרלוונטיים בחוק המעצרים, ניתנו החלטות בעניינן של 80 בקשות במהלך 76 ימי עבודה. היינו, בממוצע, ניתנו קרוב ל-1.05 החלטות בבקשות להארכת מעצר מדי יום ($1.05 = 80 : 76$).

ב. מספר הנאשמים – חלק מן הבקשות התייחסו, כמובן, ליותר מנאשם אחד. בסך הכול, 108 הבקשות שנבדקו עסקו ב-145 נאשמים. לשם השוואה, עובר לכניסתם לתוקף של הסעיפים הרלוונטיים בחוק המעצרים, 80 הבקשות שהוגשו עסקו ב-101 נאשמים.

מנגד, בתקופה שנבדקה, לעתים הוגשה יותר מבקשה אחת בעניינו של אותו נאשם (למשל, כשבראשית התקופה שנבדקה הוגשה בקשת הארכת אחת, ובסוף התקופה שנבדקה הוגשה בקשת הארכת שנייה בנוגע לאותו נאשם). ובסך הכול, בתקופה שנבדקה, שהו 135 נאשמים⁴⁵ במעצר במשך למעלה מתשעה חודשים, אם כי 4 נאשמים מתוכם שהו במעצר לאחר הכרעת דין מרשיעה, תוך המתנה לגזר דין⁴⁶.

43 פירוט הבקשות מופיע כנספח למאמר זה.

44 אם כי שתיים מהחלטות המעצר היו החלטות למעצר זמני בלבד. ההחלטה הסופית בשתי בקשות אלו (החלטת מעצר) ניתנה לאחר התקופה שנבדקה. בנוסף, אחת מהחלטות המעצר היא החלטת מעצר לתקופה של כחודש. אך לאחר מכן, ולאחר התקופה שנבדקה, ניתנה בעניינו של הנאשם החלטה לשחרור בחלופת מעצר.

45 החלטת המעצר הסופית בעניינם של שניים מהנאשמים נתקבלה לאחר התקופה שנבדקה, ראו שם.

46 ארבעת הנאשמים הם: יוסי עסל, אליהו אברמוביץ, אריק מלאך, סרגיי אוסלן, ובנוגע אליהם הוגשו בתקופה שנבדקה שש בקשות להארכת מעצר. על הפסיקה שלפיה יש צורך בהארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים גם לאחר הכרעת דין מרשיעה, אך זאת רק אם הכרעת הדין ניתנה לאחר שחלפו תשעה חודשי המעצר המקוריים, ראו לעיל הערה 2.

ג. מספר ההארכה — מתוך 108 הבקשות שנבדקו, 46 בקשות, שהן כ-43% מהבקשות ($46:108=0.43$), היו להארכת מעצר ראשונה מעבר לתשעה חודשים⁴⁷. 19 בקשות, שהן כ-18% מהבקשות ($19:108=0.18$), היו להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה⁴⁸, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לשנה.

14 בקשות, שהן כ-13% מהבקשות ($14:108=0.13$), היו להארכת מעצר שלישית⁴⁹ מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לחמישה-עשר חודשים.

10 בקשות, שהן כ-9% מהבקשות ($10:108=0.09$), היו להארכת מעצר רביעית מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לשנה וחצי.

5 בקשות, שהן כ-5% מהבקשות ($5:108=0.05$), היו להארכת מעצר חמישית⁵⁰ מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לעשרים-ואחד חודשים.

8 בקשות, שהן כ-7% מהבקשות ($8:108=0.07$), היו להארכת מעצר שישית⁵¹ מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לשנתיים.

3 בקשות, שהן כ-3% מהבקשות ($3:108=0.03$), היו להארכת מעצר שביעית⁵² מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לעשרים-ושבעה חודשים.

47 מן הראוי להעיר כי בתוך זה יש הטעיה מסוימת. שכן בבקשות להארכת מעצר בהסכמה מספר ההארכה נקבע, על פי רוב, על פי האמור בכותרת ההחלטה. ואמנם, במרבית המקרים הכותרת מבטאת את מספר ההארכה הנכון. אולם, לעתים נפלו תקלות בעניין זה: כפי שגילינו כאשר ניסינו לאתר את העברה שיוחסה לנאשם. כאשר נתגלתה טעות כאמור, תוקן מספר בקשות ההארכה בהתאם, אולם ניתן לשער כי עדיין נפלו טעויות מסוימות.

48 ציינו כי בהכללה מדובר בהארכות מעצר מעבר לשנה, שכן לא תמיד הארכת המעצר הראשונה הייתה למלוא תשעים הימים. אולם, עדיין, על פי רוב, הארכות המעצר הן למלוא תשעים הימים, ועל כן ההכללה שהבאנו בגוף הדברים היא נכונה.

49 שתיים מן הבקשות, עניינן שלושה נאשמים, שבנוגע אליהם הוגשה עוד קודם לכן, בתקופה שנבדקה, בקשה להארכת מעצר שנייה (בקשה אחת: אלון שמש, שחר קורקוס. בקשה שנייה: אברהם אלקובי).

50 ראו להלן, בהערה 52.

51 שלוש בקשות, עניינן ארבעה נאשמים, שבעניינם הוגשה עוד קודם לכן, בתקופה שנבדקה, בקשה להארכת מעצר חמישית (בקשה אחת: קאיד אל-אמיטל. בקשה שנייה: אחמד עיד, מופיד טאהא. בקשה שלישית: איברהים קיס). כמו כן, בקשה אחת עניינה נאשם (אליהו אברמוביץ), שבעניינו הוגשה עוד קודם לכן בקשה להארכת מעצר רביעית, וכפי הנראה גם חמישית, לפרק זמן קצר מתשעים יום. וראו גם להלן, בהערה 53.

52 בקשה אחת עניינה נאשם אחד, שבעניינו הוגשה עוד קודם לכן, בתקופה שנבדקה, בקשה להארכת מעצר שישית (אריק מלאך). ראו גם להלן, בהערה 54.

2 בקשות, שהן כ-2% מהבקשות ($2:108=0.02$), היו להארכת מעצר שמינית⁵³ מעבר לתשעה חודשים, היינו, בהכללה, מדובר בבקשות להארכת מעצר מעבר לשנתיים וחצי.

בקשה אחת, שהיא כ-1% מהבקשות ($1:108=0.01$), הייתה להארכת מעצר אחד-עשר מעבר לתשעה חודשים, היינו דובר שם בבקשה להארכת מעצר מעבר לשלוש שנים ושלושה חודשים.

בסך הכול, אם כן, החלק הארי של הבקשות (כ-61%) עסק במעצר של נאשמים ששהו במעצר תקופה של עד שנה, ורובן המוחלט של הבקשות (כ-83%) עסק במעצר של נאשמים ששהו במעצר עד שנה וחצי. עדיין, ישנן לא מעט בקשות (כ-18%) שעוסקות במעצרים של נאשמים ששהו במעצר תקופה העולה על שנה ותשעה חודשים, ומצאנו, כאמור, גם בקשה שעניינה נאשמים השוהים במעצר למעלה משלוש שנים. בתקופות המעצר הארוכות מדובר, לעתים, על אותם נאשמים, שבעניינם מוגשות בקשות להארכת מעצר חמישית, שישית, שביעית ושמינית.

לשם השוואה, עובר לכניסתם לתוקף של הסעיפים הרלוונטיים בחוק המעצרים, מתוך 80 הבקשות שנבדקו, 39 בקשות, שהן כ-50% מהבקשות ($39:80=0.49$), היו להארכת מעצר ראשונה מעבר לשנה; 18 בקשות, שהן כ-23% מהבקשות ($18:80=0.23$), היו להארכת מעצר שנייה; 12 בקשות, שהן כ-15% מהבקשות ($12:80=0.15$), היו להארכת מעצר שלישית; 5 בקשות, שהן כ-6% מהבקשות ($5:80=0.06$), היו להארכת מעצר רביעית; 4 בקשות, שהן כ-5% מהבקשות ($4:80=0.05$), היו להארכת מעצר חמישית; בקשה אחת, שהיא כ-1% מהבקשות ($1:80=0.01$), הייתה להארכת מעצר שישית; ובקשה אחת, שהיא כ-1% מהבקשות ($1:80=0.01$), הייתה להארכת מעצר שמינית.

ד. עמדת הסנגוריה – 108 הבקשות שנבדקו עסקו, כאמור, ב-145 נאשמים⁵⁴. מתוך 145 הנאשמים הללו, הרי בנוגע ל-92 נאשמים, שהם כ-63% ($92:145=0.63$), ניתנה הסכמת הסנגוריה להארכה. בנוגע ל-52 נאשמים, שהם כ-36% ($52:145=0.36$), התנגדה הסנגוריה להארכת המעצר⁵⁵.

לשם השוואה, עובר לכניסתם לתוקף של הסעיפים הרלוונטיים בחוק המעצרים, מתוך 101 הנאשמים שנבדקו, הרי בנוגע ל-66 נאשמים, שהם כ-83% ($66:80=0.83$), ניתנה הסכמת הסנגוריה להארכה. נתמקד עתה בעמדת הסנגוריה

53 בקשה אחת עניינה נאשם אחד, שבעניינו הוגשה עוד קודם לכן, בתקופה שנבדקה, בקשה להארכת מעצר שביעית (יוסי עסל).

54 הקפדנו להתייחס כאן למספר הנאשמים ולא למספר הבקשות, שכן יש שבאותה בקשה נאשם אחד מתנגד להארכת המעצר, ונאשם שני מסכים לה. כמו כן, התייחסנו כאן גם לנאשמים שבנוגע אליהם הוגשה יותר מבקשת הארכה אחת בתקופה שנבדקה, שכן יש שנאשם אחד מתנגד לאחת מן הבקשות שהוגשו נגדו, אף שבשלב מוקדם או מאוחר יותר הוא הסכים לבקשה, ולהפך.

55 בקשה אחת להארכת מעצר נמחקה לבקשת התביעה, ובנוגע אליה לא הובאה עמדת הסנגוריה.

בבקשה הראשונה להארכת מעצר. כאמור, בתקופה שנבדקה הוגשו 46 בקשות להארכת מעצר ראשונה. בקשות אלו התייחסו ל-61 נאשמים. והנה, בנוגע ל-38 נאשמים, שהם כ-62% ($38:61=0.62$), הסנגוריה הסכימה להארכת המעצר. בנוגע ל-23 נאשמים, שהם כ-38% ($23:61=0.38$), הסנגוריה התנגדה להארכת המעצר. ה. חומרת העברה – מתוך 108 הבקשות שנבדקו, עלה בידינו לברר מהי העברה שיוחסה לנאשם רק בנוגע ל-90 בקשות. להלן פירוט של תמצית העברה שיוחסה לנאשמים⁵⁶:

מתוך 90 הבקשות האמורות, 31 בקשות, שהן למעלה משליש מן הבקשות ($31:90=0.34$), עסקו בנאשמים שהאשמו ברצח.

19 בקשות, שהן כ-20% מהבקשות ($19:90=0.21$), עסקו בנאשמים שהאשמו בעברות אלימות חמורות (כגון שוד, ניסיון לרצח, הוצאת עיניה של זונה מארובותיהן, חיתוך פנים בסכין יפנית, אלימות במשפחה).

18 בקשות, שהן כ-20% מהבקשות ($18:90=0.20$), עסקו בנאשמים שהאשמו באינוס ו/או במעשה סדום.

10 בקשות, שהן כ-11% מהבקשות ($10:90=1.11$), עסקו בנאשמים שהאשמו בעברות סמים (שלא לצריכה עצמית).

5 בקשות, שהן כ-6% מהבקשות ($5:90=0.06$), עסקו בנאשמים שהאשמו בעברות מין בנסיבות מחמירות (כגון מעשים מגונים בקטינים במספר הזדמנויות, חטיפה ומעשה מגונה).

4 בקשות, שהן כ-4% מהבקשות ($4:90=0.04$), עסקו בנאשמים שהאשמו בעברות בנשק (כגון הנחת חומר נפץ על רקע פלילי).

2 בקשות, שהן כ-2% מהבקשות ($2:90=0.02$), עסקו בנאשמים שהאשמו בעברות ביטחון.

בקשה אחת, שהיא כ-1% מהבקשות ($1:90=1.01$), עסקה בנאשם שהאשם בהצתה.

ו. החלטת בית המשפט – כאמור, בחלק הארי של הבקשות ניתנה הסכמת הסנגוריה להארכת המעצר. בכל הבקשות שבהן ניתנה הסכמת הסנגוריה, נעתר בית המשפט העליון, כמובן, לבקשה להארכת מעצר. נתמקד אפוא בבקשות שבהן התנגדה הסנגוריה להארכת המעצר.

כאמור, מתוך 108 הבקשות שנבדקו, ואשר עסקו כ-145 נאשמים, בנוגע ל-52 נאשמים בלבד התנגדה הסנגוריה להארכת המעצר. בנוגע ל-52 נאשמים אלו הייתה החלטת בית המשפט העליון כדלקמן: בעניינם של 46 נאשמים, שהם 88% מהנאשמים שניתנה בעניינם החלטה מהותית ($46:52=0.88$), התקבלו הבקשות,

56 בתיאור התמציתי התייחסנו, למען הפשטות, לעברה החמורה ביותר מבין העברות שיוחסו לנאשם.

והנאשמים בהם נעצרו⁵⁷, אם כי לא תמיד היה המעצר למלוא התקופה שנתבקשה (כפי שנעמד על כך עוד במסגרת ניתוח נימוקי הפסיקה).

בעניינם של 6 נאשמים, שהם כ-12% מהנאשמים שניתנה בעניינם החלטה מהותית ($6:52=0.12$), נדחו הבקשות, והנאשמים בהם שוחררו בחלופת מעצר⁵⁸. לשם השוואה, בתקופה עובר לכניסתם לתוקף של הסעיפים הרלוונטיים בחוק המעצרים, מתוך 35 הנאשמים, שבנוגע אליהם התנגדה הסגוריה להארכת המעצר, נעצרו 27 נאשמים, שהם כ-77% ($27:35=0.77$), ו-8 נאשמים, שהם כ-23% ($8:35=0.23$), שוחררו בתנאים.

ז. נימוקי בית המשפט בהחלטות המעצר – נעמד להלן על הנימוקים המרכזיים, ששימשו את בית המשפט העליון בהחליטו להאריך מעצרו של נאשם, זאת בנוגע ל-46 הנאשמים הנזכרים⁵⁹:

חומרת העברה⁶⁰ שימשה כנימוק להארכת המעצר ב-20 בקשות, שעסקו ב-32 נאשמים.

עבר פלילי מכביד שימש כנימוק להארכת מעצר ב-17 בקשות, שעסקו ב-25 נאשמים.

העובדה שהמשפט עומד להסתיים שימשה כנימוק להארכת מעצר ב-16 בקשות, שעסקו ב-24 נאשמים.

התנהגות הסגוריה שימשה כנימוק להארכת מעצר ב-14 בקשות, שעסקו ב-22 נאשמים.

הלכת קינזי שימשה כנימוק להארכת מעצר ב-6 בקשות, שעסקו ב-9 נאשמים⁶¹. הפרה קודמת של תנאי שחרור בערובה שימשה כנימוק להארכת מעצר ב-3 בקשות, שעסקו ב-3 נאשמים.

57 בנוגע לשני נאשמים, בתקופה שנבדקה ניתנה החלטת מעצר זמנית. החלטת המעצר הסופית ניתנה לאחר התקופה שנבדקה. כמו כן, בנוגע לנאשם אחד ניתנה החלטת מעצר לתקופה של כחודש, אך לאחר מכן, ולאחר התקופה שנבדקה, ניתנה החלטה על שחרורו של הנאשם בחלופת מעצר.

58 בבקשה אחת, שעסקה בשלושה נאשמים, השחרור לחלופת מעצר היה בהסכמת הפרקליטות.

59 פעמים רבות ניתן יותר מנימוק אחד, ולכן סיכום הנימוקים עולה על מספר הנאשמים.

60 על חומרת העברה כעילת מעצר ראו בהרחבה ח' זנברג "חומרת העבירה כעילת מעצר – האמנם סוף הדרך?" משפטים לא (תש"ס-תשס"א) 323.

61 הלכת קינזי, לעיל הערה 21, קבעה, כידוע, כי כאשר מתנהלים שני משפטים נפרדים כנגד שני שותפים לדבר עבירה, יש להמתין עד לסיום משפטו של אחד הנאשמים, אם מעוניינים שהוא יעיד נגד הנאשם האחר. בנוגע לאחת מן הבקשות, שדנה בנאשם אחד, בתקופה שנבדקה, הנאשם אמנם נעצר, זמנית, בדומה לנסיבות בעניין קינזי, אך לאחר מכן (לאחר התקופה שנבדקה) שוחרר ממעצר בשל הלכת קינזי. ראו בש"פ 7971/01 מ"י נ' טיקמן (טרם פורסם), תקדין עליין 2001(4) 25 (להלן: עניין טיקמן).

מורכבות התיק (צירוף נאשמים ואישומים)⁶², ראיות רבות וכיוצא באלו) והעומס על בתי המשפט שימשו כנימוק להארכת מעצר ב־5 בקשות, שעסקו ב־12 נאשמים. תסקיר מעצר (שקבע מסוכנות) שימש כנימוק להארכת מעצר ב־2 בקשות, שעסקו ב־5 נאשמים.

ח. נימוקי בית המשפט בהחלטות השחרור – כאמור, רק בעניינם של 6 נאשמים נדחתה הבקשה להארכת מעצר, ובית המשפט העליון הורה על שחרורו של הנאשם בחלופת מעצר. בנוגע ל־3 נאשמים, החלטת השחרור הייתה בהסכמת הפרקליטות (בעקבות עסקת טיעון). נמצא כי רק בנוגע ל־3 נאשמים ניתנה החלטת שחרור מהותית. ספק אפוא עד כמה ניתן לראות כנימוקים שניתנו בעניינם של 3 הנאשמים הללו, משום נימוקים מייצגים. בכל זאת, ניגע להלן בנימוקים המרכזיים להחלטות השחרור⁶³:

קצב ניהול המשפט שימש כנימוק לשחרורם של שני נאשמים. נסיבות אישיות של הנאשם (גיל, גמילה) שימשו כנימוק לשחרורו של נאשם אחד.

תסקיר מעצר (שהמליץ על שחרור) שימש נימוק לשחרורו של נאשם אחד. הלכת קינזי שימשה נימוק לשחרור הנאשם בבקשה אחת, שעסקה בנאשם אחד⁶⁴.

ט. פעולה לזירוז ניהול המשפט – תופעה חשובה שמן הראוי לעמוד עליה היא מעורבותו של בית המשפט העליון בזירוז ניהולו של המשפט על ידי הערכאה הראשונה, וזאת במסגרת הליך הארכת המעצר.

מעורבות זו יכולה להיות מינורית, לדוגמה כאשר בית המשפט העליון מציין בנימוקי החלטתו כי הפרקליטות הגישה (לרגל בקשת ההארכה) בקשה להחשת הדיון בערכאה הראשונה. התופעה יכולה להיות משמעותית, למשל כאשר בית המשפט העליון ממליץ לערכאה הראשונה על החשת קצב הדיון. והיא יכולה להיות חדה, למשל כאשר בית המשפט העליון מורה על מעצר זמני, וממתין לבדוק אם אכן קצב המשפט הוחש, וכיוצא באלו. יש, לעתים, אף שניתקל במעין "פינג פונג" בין בית המשפט העליון לערכאה הראשונה, שכל תכליתו להאיץ בערכאה הראשונה להחיש את קצב הדיון⁶⁵.

בסך הכול, ב־10 בקשות, שעסקו ב־14 נאשמים, ניכרת מעורבותו של בית המשפט העליון בקצב ניהול המשפט על ידי הערכאה הראשונה.

62 על צירוף נאשמים ואישומים כמכביד על קצב ניהול המשפט, ראו בהרחבה ח' זנדרבג זכריות נאשמים: הזכות למשפט נפרד (תשס"ב) 93–116.

63 לעתים ניתן יותר מנימוק אחד, ולכן סיכום הנימוקים עולה על מספר הנאשמים.

64 ראו לעיל, הערה 62.

65 ראו, למשל, בש"פ 6137/01 מ"י נ' עסל (טרם פורסם), תקדין עליון 2001(3) 892, ובעניין טיקמן, לעיל הערה 62.

ז. מסקנות

דומה כי מסקנות המחקר ברורות. למרות תיקונו של חוק המעצרים, לא הוחש קצב ניהול המשפטים. בתקופה שנבדקה, הוגשו בקשות רבות להארכת מעצור, רבות פי כמה מהבקשות שהוגשו לפני כניסתן לתוקף של ההוראות הרלוונטיות בחוק המעצרים. ואולם בהתחשב בקיצור תקופת המעצור, ניתן לומר כי למעשה לא חל שינוי במצב. מה שהיה הוא שיהיה. נראה אפוא כי ניתן לומר שהמחוקק לא השיג את מטרתו בסוגייתנו.

עם זאת, יש להעיר: אמנם, רוב הבקשות נתקבלו, כשצל פי רוב הדבר נעשה בהסכמת הסנגוריה. אף על פי כן, נדמה שכיום הסכמת הסנגוריה ניתנת בפחות קלות מאשר בעבר.

ח. הסברים אפשריים לכישלון

קיימים שני הסברים אפשריים לכישלון: האחד הוא כי מערכת המשפט לא הטמיעה את הערכים שמחוקק חוק המעצרים ביקש לקדם. השני, כי הוראות חוק המעצרים בענייננו נכפו על מערכת המשפט, הר כגיגית, מבלי שיוקצו למערכת המשאבים הדרושים כדי לעמוד במשימה שהוטלה עליה. בעניין אחרון זה ראוי לשוב ולהשוות את המצב בישראל למצב בארצות-הברית. שם, עם חקיקתו של חוק המשפט המהיר נקבעו הסדרים מערכתיים ומנהליים שיאפשרו למערכת המשפט לעמוד בהוראות החוק.

ואכן, לדעתי, ההסבר השני הוא ההסבר הנכון. עיון בהחלטות ההארכה מעלה, כך דעתי, כי מדובר בהחלטות ראויות. רובם המוחלט של הנאשמים, שמעצרים הוארך, היו, לכאורה, מסוכנים ביותר. די אם נזכיר כאן כי למעלה משליש מהנאשמים שמעצרים הוארך, הואשמו בעברה החמורה ביותר שבספר החוקים, היא עברת הרצח.

נמצא כי מבחינת השופטים שישבו בדין הדילמה הייתה בין שחרורו של נאשם כביטוי לתרעומת על כך שלא הוקצו למערכת המשאבים הנחוצים ועל כך שבעקבות זאת נפגעה קשות חזקת החפות מפשע, ובין סיכנון החמור של הציבור על ידי הנאשם. אין תמה, בעיניי, שמרבית השופטים העדיפו שלא לסכן את הציבור בסכנה חמורה, וכדברי השופט חשין:

”בית המשפט הוא הערב. בית המשפט הוא הנושא בעומס האחריות — הוא ולא אחר. סניגור רשאי — אף חייב — לטעון למרשו את כל הראוי שייטען. אנשי משפט, וגם מי שאינם אנשי משפט, רשאים שלא להסכים להכרעות בית-משפט ולתת ביטוי לדעתם. אולם חייבים הם הכל לזכור כי הנושא באחריות הוא בית המשפט, הוא ולא אחר זולתו. אכן, בהיקרות

המקרה אשר כולנו מקווים כי לא יקרה, ומשייפן בית המשפט כה וכה והנה אין איש" 66.

עם זאת, קשה גם להשלים עם הפגיעה המתמשכת בזכויותיהם של נאשמים, שהם כחוקת חפים מפשע, ומעצרים נמשך עת כה ארוכה. כדברי השופט דורנר לאחרונה: "גישה מקלה בהארכת מעצרים, תוך התחשבות באילוצי המערכת, תהפוך את הידצא מן הכלל לכלל ואת הוראות החוק לאות מתה" 67. לא כל שכן, קשה להשלים עם המצב אם נקבל את הדעה שלפיה מצויים אנו לאחר "המהפכה החוקתית" 68. כללם של דברים, לדעתי, אין מנוס מטיפול מערכתי בבעיה, על ידי הקצאת משאבים למערכת המשפט 69, כמו גם על ידי התמודדות עם הלכות בעייתיות דוגמת הלכת קינזי 70.

66 בש"פ 8119/01, לעיל הערה 18 בע' 2221.

67 בש"פ 6759/02 מ"י נ' אזולאי (טרם פורסם), תקדין עליון 2002 (3) 408. כן ראו בש"פ 6912/02 מ"י נ' חיון (טרם פורסם), תקדין עליון 2002 (3) 200; בש"פ 7913/01 מ"י נ' מיארה (טרם פורסם), תקדין עליון 2001 (3) 1733.

68 ראו סעיפים 5 ו-8 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. כן ראו הלכת גנימאת, לעיל הערה 20. וראו עוד לעיל בטקסט הצמוד להערה 20.

69 ראו והשוו, ברוח זו, לדברי ההסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי, לעיל הערה 15.
70 לביקורת עזה על הלכת קינזי בהקשר של הארכת מעצר מעבר לחשעה חודשים, ראו דברי השופט חשין בעניין טיקמן, לעיל הערה 62 בע' 27. השופט חשין הגדיר שם את הלכת קינזי כ"חומצה גופרתית" שבשילוב עם העומס על בתי המשפט, בכוחה "להמיס צדק". עוד על הלכת קינזי ועל המשפט המשווה בהקשר זה, ראו בהרחבה, זנדברג, לעיל הערה 60, בע' 164-181.

נספח : הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים בבית המשפט העליון

1.11.2001–1.8.2001

מס'	כש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכת	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
1	5987/01	1. קאיד אל-אמיטל 2. נאיף אל-אמיטל 3. פאיז אל-אמיטל	1.8.01	חמישית	התנגדות	רצה	חלופת מעצר (בהסכמת הפרקליטות)	עסקת טיעון – לעניין נאשם 1: ראו גם מס' 52 בטבלה
2	6079/01	רפיק מחאמיד	1.8.01	ראשונה	הסכמה	רצה, ניסיון לרצה, חבלה, עברות בנשק	מעצר תשעים יום	
3	6081/01	ישראל רפאלי	1.8.01	ראשונה	הסכמה	מעשים מגונים כשני קטינים בחמש הודמנויות	מעצר תשעים יום	
4	6077/01	ערן קישוני	1.8.01	רביעית	הסכמה	רצה	מעצר תשעים יום	
5	6074/01	בוריס יוסיפוב	1.8.01	ראשונה	הסכמה	שלום ת"פ 11968/00	מעצר תשעים יום	
6	6011/01	ולרי שורוצמן	1.8.01	שנייה	הסכמה	אינוס, הרחה	מעצר תשעים יום נימוקים: חומרת העברה המעידה על מסוכנות, הרשעה נוספת, הסכמה	הנאשם נתון במאסר בגין תיק אחר
7	6078/01	אלכסנדר קרפובסקי	2.8.01	שנייה	הסכמה	מחוזי ת"פ 956/00	מעצר תשעים יום	
8	6073/01	איברהים עדס	2.8.01	ראשונה	הסכמה	רצה	מעצר תשעים יום	

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
9	01/5864	1. אחמד עיד 2. מופיד טאהא	2.8.01	חמישית	נאשם 1 – הסכמה נאשם 2 – התנגדות	רצח	שני הנאשמים – מעצר תשעים יום נימוקים: תיק מורכב, חומרת העברה המעידה על מסוכנות, עבר פלילי מכביר	משפט מאוחד שהופרד לצורך עדות נאשם 1 נגד נאשם 2 – ראו גם מס' 104 בטבלה
10	6130/01	מאיר אברגיל	2.8.01	ראשונה	הסכמה	שלום ת"פ 12535/00	מעצר תשעים יום	
11	01/6128	1. ישי מרטוב 2. אנדרי גורבטוב	2.8.01	ראשונה	הסכמה	מחוזי ת"פ 422/00	מעצר תשעים יום	
12	01/5829	1. חאלד אגבריה 2. מאזן מתזומה	2.8.01	שלישית	התנגדות מטעמים ראיתיים	ביטחון המדינה	מעצר תשעים יום נימוקים: חומרת העברה המעידה על מסוכנות – פרשת ההוכחות הסתיימה סיכומים תוך תורש	
13	6189/01	דורון רחוליו	6.8.01	שנייה	הסכמה	שני מעשי אונס בקטינה תוך שימוש בסכין	מעצר תשעים יום	
14	6205/01	יאסין עבר אלחאק	7.8.01	שנייה	הסכמה	רצח	מעצר תשעים יום	
15	6175/01	אליהו אברמוביץ	8.8.01	רביעית	התנגדות	אינוס ותקיפה של שתי מתלוננות	מעצר עד יום 25.8.01	הכרעת דין קרובה – ראו גם מס' 58 בטבלה

הארכת מעצור מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
16	6001/01	משה ארג'ואן	8.8.01 13.9.01	ראשונה	התנגדות	סחיטה, מעשה סדום, תקיפה, הדחה	שתי החלטות: א. 8.8.01: מעצור 30 יום נימוקים: — הלכת קינזי — עבר פלילי — הנחייה לשמיעת ראיות מוקדמת ב. 13.9.01: מעצור 60 יום נימוקים: — פרשת ההוכחות הוקדמה מדצמבר לאוקטובר, ואז יסתיימו ההוכחות	— פער זמן בין תום 9 חודשי מעצור להארכה (מאסר בשל עברה אחרת)
17	6248/01	דוד ביטון	9.8.01	רביעית	הסכמה	מחוזי ת"פ 909/00	מעצור תשעים יום	
18	6129/01	עומר אלקום	9.8.01	ראשונה	התנגדות		מעצור תשעים יום נימוקים: ההתמשכות נובעת מהתנהגות הסנגוריה	חילופי סנגורים
19	5047/01	אלכסיי פיטגורסקי	12.8.01	ראשונה	התנגדות	שוד אלים ותקיפת המתלונן	"מעצור בית" באישפוזית לגמילה; פיקוח שירות מבחן נימוקים: צעיר, גמילה, תסקיר מעצר	
20	6312/01	אמג'ד חליאפה	12.8.01	שנייה	הסכמה	שוד תוך שימוש בנשק	מעצור תשעים יום	

חיה זנברג

מס'	כש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגוריה	עברה	החלטה	שונות
21	6308/01	תאופיק מחאמיד	12.8.01	שלישית	הסכמה	מחוזי ת"פ 228/00	מעצר תשעים יום	
22	6326/01	1. אריק מלאך 2. זוה צדיק	13.8.01	ששית	הסכמה	ניסיון לרצח, גרימת חבלה חמורה	מעצר 60 יום	ראו גם מס' 72 בטבלה
23	6325/01	סטניסלב שטוחין	13.8.01	רביעית	הסכמה	רצח כפול של חלפן כספים ואשתו ותקיפת עוברת אורח	מעצר תשעים יום	
24	6309/01	ידיי סיבוני	13.8.01	ראשונה	הסכמה	רצח אשתו	מעצר תשעים יום	
25	6188/01	דני אטמוגין	14.8.01	ראשונה	התנגדות	שלום אלימות כמשפחה	מעצר תשעים יום נימוקים: התמשכות בשל חילופי סגורים, עבר פלילי מכביד, תסקיר קבע מסוכנות	בדיקה נפשית כמעצר
26	6402/01	אוסמה סעד	15.8.01	ראשונה	הסכמה	סחר בסם 5.3 ק"ג קנבוס, החזקת סם (כ" 500 ג' הוראין)	מעצר תשעים יום	
27	6383/01	1. עפ"י דניאל 2. מוראד דניאל	19.8.01	רביעית	הסכמה	רצח וחטיפה	מעצר תשעים יום	
28	6247/01	מרואן טאטור	19.8.01	ראשונה	הסכמה	חטיפה לעבירת מין, מעשה מגונה נגד קטין	מעצר תשעים יום	

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגנויה	עברה	החלטה	שונות
29	6384/01	אשרף שארף	20.8.01	רביעית	התנגדות	רצח, חטיפה לרצח, החזקת נשק, שיבוש, שב"ח	מעצר תשעים יום נימוקים: — הלכת קינזי — בקשה מטעם הפרקליטות לשמיעת ראיות מוקדמת	— הנחייה לשמיעת ראיות מוקדמת
30	6354/01	איברהים קיס	20.8.01	חמישית	הסכמה	שני אישומים של מעשה מגונה בנסיבות מחמירות	מעצר חודש	ראו גם מס' 66 בטבלה
31	6137/01	יוסי עסל	8.8.01 14.8.01 20.8.01 21.8.01 22.8.01	שביעית	התנגדות	מעשים מגונים ומעשי סדום בשלוש נשים	שתי החלטות: א. 20.8.01 — "מעצר בית", הפקדה כספית ניכרת, ערבויות, עיכוב יציאה מן הארץ, לפי שיקול דעת בית המשפט המחוזי נימוקים: — הארכה שביעית — סיכומים ביום 16.5.01, והכרעת דין צפויה רק ביום 12.9.01 ב. 22.8.01 — מעצר 30 יום נימוקים: הכרעת דין צפויה ביום 27.8.01	— במקרה של הרשעה, למדינה זכות לבקש הארכת מעצר — ראו גם מס' 51 בטבלה
32	6528/01	גדי ריצמן	22.8.01	שלישית	הסכמה	שלום — החזקת סם שלא לצריכה עצמית (32 ג' הירואין)	מעצר תשעים יום	

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
33	6534/01	מאיר גמליאל	22.8.01 23.8.01	ראשונה	הסכמה	שלום ת"פ 4617/00		
34	6506/01	1. מוחמד ג'בארין 2. חוסס ג'בארין	26.8.01	שלישית	הסכמה	מחוזי ת"פ 234/00	מעצר תשעים יום	
35	6403/01	1. אלון שמש 2. שחר קורקוס	16.8.01 27.8.01	שנייה	התנגדות	רצח	מעצר עד 10.10.01 נימוקים: — תומרת העברה — משפט מורכב — עומס רב בבית המשפט — פרשת תביעה אמורה להסתיים ביום 2.9.01 — עיכובים מסוימים באשמת הסנגוריה	— אם תתבקש הארכה נוספת, ייבדק קצב המשפט. — ראו גם מס' 96 בטבלה
36	6682/01	1. איסק ריזנשווילי 2. אלכסנדר פיליפצ'וק	28.8.01	שמינית	הסכמה	חטיפת המחלונן (שהוא תולה נפש ויורש עשיר), ניסיונות סחיטה כלפיו באיומים, תוך שימוש בנשק, ובכוח	מעצר תשעים יום	
37	6736/01	איליה קפרוב	29.8.01	שלישית	הסכמה	5 אישומים של מעשי סדום, אינוס, מעשים מגונים ותקיפה	מעצר תשעים יום	

הארכת מעצור מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגוריה	עברה	החלטה	שונות
38	6526/01	1. אביב לרי 2. חנן סוריסה	22.8.01 23.8.01 30.8.01	ראשונה	התנגדות	רצח, שוד, התפרצות	מעצור תשעים יום נימוקים: — חומרת העברה המעידה על מסוכנות — חלקו של נאשם 2 אינו פחות משל נאשם 1 — אילוצי מערכת (החלפת הרכב השופטים) — קרימו דיונים בפגרה, וששה דיונים גוספים כבר קבועים	— שותף שלישי נמלט מהארץ לכתחילה נדחו דיונים לשם העדתו
39	6698/01	אליהו בבלי	29.8.01 2.9.01	ראשונה	התנגדות	שלום (3 כת"א): חקיפת אחרות, איומים כלפי אמו ואחותו	מעצור 30 יום נימוקים: — עבר פלילי מכביד, מע"ת ברהפעלה — תסקיר מבחן שקבע מסוכנות — חוות דעת פסיכיאטריות על מסוכנות	— המעצר נעשה כדי לאפשר בדיקה ע"י הפסיכ' המתחזי ושירות המבחן
40	6850/01	גנדי ריאבקין	2.9.01	רביעית	הסכמה	תקיפתה של זונה והוצאת עיניה מארובותיהן	מעצור תשעים יום	
41	6849/01	מאיר אוולאי	2.9.01	שנייה	הסכמה	דקירת סוכן משטרה בסכין יפנית וחיתוך פניו	מעצור 60 יום	
42	6940/01	ראתב אבו גריבה	4.9.01 6.9.01	רביעית		אינוס, ניסיון אינוס, מעשה מגונה	הבקשה נמחקה לבקשת המדינה	

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגנויה	עברה	החלטה	שנות
43	7061/01	יורן בולמגה	10.9.01	ראשונה	הסכמה	אינוס קטינה	מעצר תשעים יום	
44	6969/01	1. אבי ג'אן 2. רועי חזקיהו	11.9.01	ראשונה	התנגדות	עברות נשק, ניסיון להרוס נכס בחומר נפץ	מעצר 60 יום נימוקים: — המשפט בשלבי כירור ראשונים — העיכוב באשמת הסנגוריה — ההארכה הנוכחית, אם תינתן, אינה האחרונה — תומרת העברה המעידה על מטוכנות — סיכון קונקרטי לעד המדינה	— בסיום עדות עד המדינה, הנאשמים יוכלו להשתחרר בערובה
45	6735/01	עבדאללה אבו קישק	30.8.01 11.9.01	ראשונה	הסכמה	שלום רמלה	מעצר תשעים יום	
46	7185/01	אשר בוגנה	12.9.01	ראשונה	הסכמה	הגחת מטען חבלה מתחת לרכב וסחיטה באיומים	מעצר תשעים יום	
47	7182/01	אוסמה מרוזק	12.9.01	ראשונה	הסכמה	מעשה סדום, מעשים מגונים בקטין בן 13	מעצר 45 יום	

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגנויה	עברה	החלטה	שונות
48	6581/01	1. שלום דומרני 2. יגאל חכמון	23.8.01 13.9.01	ראשונה	התנגדות	קשר, סחיטה באיומים, הנחת מטען נפץ	נאשם 1: מעצר תשעים יום נאשם 2: "מעצר בית", הפקדה כספית, לפי שיקול דעת בית המשפט המחוזי נימוקים: — ישיבת הוכחות אחת נוספת לחודש ספטמבר, שאר הישיבות קבועות לינואר — הלכת קינזי מחייבת המחנה לשותף שלישי — נאשם 1 מרצה עונש מאסר. נאשם 2 עומד להשתחרר מעונש מאסר	
49	7223/01	1. יריב ברוכים 2. אמנון שושתרי	נאשם 1: 13.9.01 נאשם 2: 13.9.01 25.9.01	שנייה	הסכמה	רצח	מעצר תשעים יום	
50	72220/01	1. עבדאללה אברקישק 2. מחמד אברקישק 3. ניזאם אברקישק	13.9.01	ראשונה	הסכמה	ניהול תחנת סמים	מעצר תשעים יום	
51	7253/01	יוסי עסל	14.9.01	שמינית	הסכמה	ראו לעיל מס' 31 בטבלה	מעצר תשעים יום	— מעצר לאחר הרשעה ועד למתן גזר דין — ראו גם מס' 31 בטבלה

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
52	7286/01	קאיר אל- אמיטל	17.9.01	שישית	הסכמה	ראו לעיל מס' 1 בטבלה	מעצר 45 יום	— ראו גם מס' 1 בטבלה
53	7022/01	שמואל בכר	17.9.01	שנייה	התנגדות	אינוס, מעשה סדום, תקיפה, הרחה, אימים, כליאת שווא כלפי אשתו	מעצר תשעים יום נימוקים: — המתלוננת סיימה להעיר, אך חוזרת העברה מעידה על מסוכנות שהיא מעבר לחשש הרחה — המועד שהוצע לשמיצת הוכחות ההגנה אינו נוח לסנגוריה	
54	7311/01	נאום אבו מוך	17.9.01	שנייה	הסכמה	מחוזי ת"פ 348/00	מעצר תשעים יום	

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכת	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
55	7171/01	1. פאיק אבר-קישק 2. יוסף אבר-קישק 3. עימאר אבר-קישק	13.9.01 נאשם 1, נאשם 2: 20.9.01 נאשם 3: 25.9.01	ראשונה	נאשם 1, נאשם 2: הסכמה נאשם 3: התנגדות	סחר בהוראין (497.5 גרם)	נאשם 1, נאשם 2: מעצר תשעים יום נאשם 3: מעצר תשעים יום נימוקים (לנאשם 3): — ההתמשכות נובעת מאיתור הדין בעניינם של שלושת הנאשמים ומקשיים בתיאום יומני הסנגורים ויומן בית המשפט העמוס — חומרת העברה המעידה על מסוכנות — עבר פלילי מכביר	— הנאשם סובל מבעיה בריאותית, שחייבה ניתוח
56	7268/01	1. יחזקאל גבריאל 2. ברדי ספיאשווילי 3. דניאל רוזינשווילי 4. עמרם שושן	23.9.01	ראשונה	הסכמה	עסקאות סמים (1000 כדורי MDMA)	מעצר תשעים יום	
57	7312/01	יצחק אלחרר	23.9.01	שלישית	הסכמה	רצח	מעצר תשעים יום	לנאשם זכות להגיש בקשה לעיון חוזר בערכאה קמא

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגוריה	עברה	החלטה	שונות
58	7252/01	אליהו אברמוביץ	14.9.01 14.9.01 24.9.01	שישית	הסכמה	ראו לעיל מס' 15 בטבלה	מעצר 45 יום	— מעצר לאחר הרשעה באישום 1 ועד למתן גזר דין — ראו גם מס' 15 בטבלה (הארכה רביעית) — כפי הנראה, ניתנה גם הארכת מעצר חמישית (בש"פ 6454/01), אולם ההחלטה אינה מופיעה באינטרנט, למעט החלטה מיום 21.8.01 על קביעת מועד לדיון
59	7429/01	1. שי כהן 2. עלי סלים 3. חדר עסאקרה 4. עאדל אבו סנר	באשמים : 3, 2, 1 24.9.01 נאשם : 4 21.10.01	שנייה	נאשמים : 1, 2, 3 הסכמה נאשם : 4 התנגדות	קשור, אינוס, מעשה סדום, שוד, חטיפה, סחיטה, כליאת שודא: חטיפת נערות ליור, הסתרתן וסחיטתן	נאשמים : 1, 2, 3 מעצר 45 יום נאשם : 4 מעצר 45 יום גימוקים לנאשם : 4 — קצב ניהול המשפט ראוי — העדת שותף הולכת קניני — פרשת ההוכחות הסתיומה, וממתינים להכרעת דין — תומרת העברה והחשש למסוכנות ושיבוש — עבר פלילי מכבד	

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סגוריה	עברה	החלטה	שונות
60	7401/01	חאתם ג'ררשי	24.9.01	ראשונה	הסכמה	תיווך בסם, החזקת סם, סחר בסם, הספקת סם (סה"כ כ-2 ק"ג הרואין)	מעצר תשעים יום	
61	7535/01	אורי מקוריה	25.9.01	שלישית	הסכמה	רצח של תינוק כבן שנתיים, תקיפת קטין חסר ישע והתעללות בו	מעצר תשעים יום	
62	7529/01	יאמן אבו יאמן	25.9.01	ראשונה	הסכמה	מחזי ת"פ 1002/01	מעצר תשעים יום	
63	7554/01	טוביה טוטמן	28.9.01	שנייה	הסכמה	רצח אשתו, הצתה, חבלה חמורה	מעצר תשעים יום	
64	7184/01	גדליה חוטה	12.9.01 21.9.01	שלישית	התנגדות	שני אישומים: 1. החזקת למעלה מ-100 ק"ג קנבוס 2. החזקת קנבוס, קוקאין, MDMA, תקיפת שוטר	מעצר 70 יום נימוקים: — פרשת תביעה הסתיימה, פרשת הגנה צפויה להסתיים ביום 25.9.01 — אין הצדקה להתמשכות ההליך — חומרת העברה (סמים, תקיפת שוטר), המעידה על מסוכנות ועל חשש שיבוש — עבר פלילי	— שתי הארכות קודמות בהסכמה (מאסר בשל תיקים אחרים) — הנחייה למתן עדיפות לסיום ההליך

מס' מש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
65	צביקה יפרח	12.9.01 21.9.01 28.9.01	שנייה	התנגדות	חבלה בכחונה מחמירה (דקירת אדם בסכין בצוואר ובראש הקודבן הפך משותק)	מעצר 60 יום גימורים: — חומרת העברה המעידה על מסוכנות — עבר פלילי — קצב ניהול משפט סביר — עיכובים באשמת הסנגוריה (רצון להעדי שותף כער הגנה והלכת קניני, רצון לחקור המתלונן למרות שאינו מסוגל לתקשר, בקשה להשתחרר מהייצוג בשלב הסיכומים) — מתן הכרעת הדין קבוע לאמצע אוקטובר	הארכת מעצר ראשונה בהסכמה לחודש ימים — כפי הנראה, הארכת המעצר הראשונה ניתנה בראשית אוגוסט (בש"פ 6080/01), אולם ההחלטה אינה מופיעה באינטרנט, למעט החלטה מיום 5.8.01 על קביעת מועד לדין
66	איברהים קיס	1.10.01	שישית	הסכמה	ראו לעיל מס' 30 בטבלה	מעצר עד 30.10.01 (שלושים יום)	ראו גם מס' 30 בטבלה
67	כמיל זגייר	1.10.01	רביעית	הסכמה	רצח	מעצר עד 1.1.02 (תשעים יום)	
68	ודים ליובין	1.10.01	שלישית	הסכמה	מתחזי ת"פ 948/00	מעצר עד 10.1.01 ¹	
69	פרדי אלוש	1.10.01	שביעית	הסכמה	רצח	מעצר עד 30.12.01 (תשעים יום)	

1 לפי לשון ההחלטה, הארכת המעצר היא ליותר מ-90 יום. כפי הנראה מדובר כאן בטעות דפוס, וצריך היה להיות כתוב "מעצר עד 1.1.02".

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שנות
70	7534/01	מחמוד חג'אב	25.9.01 4.10.01	ראשונה	התנגדות	הצתה של ספינת דייג	מעצר תשעים יום נימוקים: — הנאשם שוחרר ל"מעצר בית", אך הפר את תנאי השחרור פעמיים — קושי באיתור חלק מעדי התביעה גרם להתמשכות ההליך — דחיות בפרשת ההגנה לבקשת הסנגוריה — החזיק קבוע לסיכומים ליום 28.10.01 — עבר פלילי מכביד	
71	7503/01	אברהם שלו	25.9.01	ראשונה	התנגדות	בעילת בת משפחה קטינה, הדחת הקטינה לסמים	מעצר תשעים יום נימוקים: — הנאשם שוחרר בתחילה בתנאים מגבילים, ולא עמד בהם מספר פעמים — פרשת התביעה צפויה להסתיים בנובמבר, וכמוה גם פרשת ההגנה — עבר פלילי מכביד	— הנאשם סובל מבעיה בריאותית, שתצטרך לבוא על פתרונה במסגרת המעצר

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שוונות
72	7708/01	אריק מלאך	7.10.01	שביעית	הסכמה	— ראו לעיל מס' 22 בטבלה	מעצר 30 יום	— מעצר לאחר הרשעה ועד למתן גזר דין — ראו גם מס' 22 בטבלה
73	7700/01	רוסלן אקופיאן	7.10.01	ראשונה	הסכמה	מחוזי	מעצר עד 7.1.02 (תשעים יום)	
74	7645/01	יוסף גרובין	1.10.01 7.10.01	שנייה	הסכמה	רצח, שוד, חבלה, ניסיון לשוד	מעצר תשעים יום	
75	7790/01	אלכסנדר טדסון	10.10.01	ראשונה	הסכמה	מחוזי ת"פ 502/01	מעצר תשעים יום	
76	7617/01	אבי חכים	10.10.01	ראשונה	התנגדות	ניסיון לרצח, עברות בנושק, איומים על רקע תחרות עסקית	מעצר תשעים יום נימוקים: — חומרת העברות המלמדת על מסוכנות — עבר פלילי מכביד	— הכעת חוסר נחת מקצב ניהול המשפט — הנחייה לסיום המשפט בתוך תקופת ההארכה הנוכחית
77	7638/01	איאד מוגרבי	1.10.01 11.10.01	שנייה	התנגדות	רצח	מעצר תשעים יום נימוקים: — התמשכות המשפט נובעת מרצח של עד התביעה המרכזי	— לאחר שכיית המשפט הדן בתיק יכריע בשאלת קבילות הרעויות של העד שנרצח, יכלכלו הצדדים את צעדיהם
78	7849/01	פלוני	12.10.01	חמישית	הסכמה	אינוס בת משפחה, מעשים מגונים, עבירת מין במשפחה	מעצר תשעים יום	
79	7817/01	מיכאל אידלברג	12.10.01	ראשונה	הסכמה	רצח (רקע: סמים)	מעצר תשעים יום	

הארכת מעצור מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
80	7816/01	לזר דיין	12.10.01	ראשונה	הסכמה	ניסיון לרצח (יריות לרגליים ולבטן)	מעצור תשעים יום	
81	7864/01	סיגלית חיימוביץ	14.10.01	ראשונה	הסכמה	רצח	מעצור תשעים יום	
82	7960/01	גנאדי ברגרט	15.10.01	ראשונה	הסכמה	מחוזי ת"פ 925/00	מעצור תשעים יום	
83	8009/01	מוהנדר כלבונה	16.10.01	ראשונה	הסכמה	רצח	מעצור תשעים יום	
84	7971/01	1. דני טיקמן 2. פליקס מילנר	נאשם 1: 16.10.91 נאשם 2: 22.10.02	שנייה	נאשם 1: הסכמה נאשם 2: התנגדות	ניסיון לרצח והיזק בודון: ירי לכיוון ערבים כנקמה, ופציעה של 5 מהם, מתוכם אחד פציעת ראש	נאשם 1: מעצור תשעים יום נאשם 2: מעצור עד להחלטה אחרת, בכפוף להגשת הודעה משלימה תוך 30 יום נימוקים לנאשם 1: 2 — משפטו של נאשם 1 הופרד ממשפטו של נאשם 2, ונאשם 1 אמור להעיד כנגד נאשם 2 (הלכת קינזי)	כית המשפט מורה על זירוז שמיעת משפטו של נאשם 1 והמעצור הוא עד לערכון בנושא סיום משפטו של נאשם 1 — ביום 2.12.01, היינו לאחר התקופה שנבדקה, שוחרר נאשם 2 לחלופת מעצר, לאחר שבית המשפט המחוזי סירב להחיש את הדיון
85	7915/01	אסער סתיתי	16.10.01	שלישית	התנגדות	שוד מזויין בחבורה; החזקת נשק; שב"ח; ניסיון לגניבת רכב; חבלה בכוונה מתמדה; הפרעה לשוטרי התחנות; שיבוש	* מעצור זמני המעצור הוארך ביום 6.11.01, היינו לאחר תקופת הבדיקה	

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
86	7914/01	אלכסנדר ירמובסקי	16.10.01	ראשונה	הסכמה	תקיפת המתלונן, סחיטת משכורתו, כליאתו בדירה, קשירת ידיו וחסימת פיו, כיבוי סיגריות בוערות על גופו, ביצוע 3 מעשי סדרום במתלונן	מעצר תשעים יום	
87	7863/01	1. פרוספר בן לולו 2. ארז בוכניק 3. יאיר אחן	16.10.01	ראשונה	התנגדות	חבלה בכוונה מחמירה; פציעה בנסיבות מחמירות: 3 הנאשמים, אסירים, תקפו בצוותא 3 אסירים אחרים בכלי נשק מאולתרים, וגרמו לחבלות חמורות	מעצר תשעים יום נימוקים: — המשפט לא נשמע בקצב הראוי בשל מחולי המשרה להביא עדים — חומרת העברה המלמדת על מטוכנות — עבר פלילי מכביר — פרשת התביעה תסתיים ב־19.10; פרשת ההגנה נקבעה ל־18.11	— המלצה לבדיקת נוהלי המשרה להבאת עדים לבית משפט
88	7516/01	שי לוי	16.10.01	שלישית	התנגדות	רצח	הזמנת תסקיר מעצר המעצר הוארך ביום 11.11.01, היינו לאחר שנסתיימה תקופה הבדיקה	

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	כש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכת	עמדת סגנויה	עברה	החלטה	שונות
89	8075/01	1. מחמוד בידון 2. נדים בידון 3. נאדייה בידון	18.10.01	שישית	הסכמה	רצח	מעצר תשעים יום	
90	8061/01	אברהם אלקובי	18.10.01	שנייה	הסכמה	איום על גרושתו, חזירה לכיתה, קפיצת המתלוננת מהמרפסת וחבלתה החמורה בשל כך	מעצר 14 יום	ראו גם מס' 105 בטבלה
91	7969/01	1. עופר שושן 2. שלמה סוסן	18.10.01	אחד-עשר	הסכמה	סחר בסמים ברשת בינלאומית (חצי טון קוקאין)	מעצר תשעים יום	
92	7789/01	ראמי זרעיני	10.10.01 18.10.01	שנייה	התנגדות	סחיטה באיומים, החזקת נשק, שבל"ר; נהיגה ללא רשיון	מעצר 60 יום גימוקים: — הנאשם הפר, קודם הגשת כת"א, את תנאי השחרור — התמשכות המשפט באשמת הנאשם — ביום 22.10 תסתיים פרשת ההגנה — חומרת העברה	
93	8152/01	סרגיי אוסלין	21.10.01	חמישית	הסכמה	רצח	מעצר תשעים יום	מעצר לאחר הרשעה וער לגור דין

שונות	החלטה	עברה	עמדת סנגוריה	מס' הארכה	תאריך החלטה	שם נאשם	בש"פ	מס'
	מעצר תשעים יום נימוקים: — טעמים אובייקטיביים להתמשכות ההליכים — ככל שחולף הזמן גדל הנטל המוטל על התביעה — מסוכנות חמורה הנלמדת מחומרת העברות — חלק מהישיבות בוטל לבקשת הסנגוריה — ברור שהמשפט לא יסתיים בהארכה הנוכחית, אך אין מנוס מכך — טענות ראייתיות מקומן בהליך של עיון חוזר	רצח, ניסיון לרצח, קשר, עסקה בנשק, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, הדחה	התנגדות	שישית	19.10.01 21.10.01	1. ארמונד מיארה 2. איתן אטיאס 3. בנימין פינטו	7913/01	94

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
95	7862/01	חן אלהרר	16.10.01 21.10.01	ראשונה	התנגדות	ניסיון לרצח, עברות בנשק: ארב לפלוגי וירה בו 5 יריות בזרוע ובעמוד השדרה, כך שהפך משותק לצמיתות	מעצר תשעים יום נימוקים: — התמשכות המשפט בשל אילוץ הסנגוריה — פרשת התביעה הסתיימה. התיק קבוע להמשך ליום 30.10 ו- 6.11 — חומרת העברה המעידה על מסוכנות — עבר פלילי מכביר	— בדיקת התקלות בשב"ס בהבאת עצירים למשפטם
96	7577/01	1. אלון שמש 2. שחר קורקוס	3.10.01 21.10.01	שלישית	התנגדות	רצח , בידוי ראיות, הדחה: ארבו לנרצח, היכו אותו ודקרו אותו שמונה פעמים, שרפו את גופתו והויחו עדה	מעצר תשעים יום נימוקים: — פרשת התביעה הסתיימה ב-23.9 קביעת שלושה מועדים לנוכח לשמיעת פרשת ההגנה. תידרש הארכה נוספת — חומרת העברה המחרידה המעידה על מסוכנות. — עבר פלילי מכביר — חשש הימלטות — מחסור בשופטים ובפקילטים	ראו גם מס' 35 בטבלה

שונות	החלטה	עברה	עמדת סנגוריה	מס' הארכה	תאריך החלטה	שם נאשם	בש"פ	מס'
— המלצה לדין דחוף	"מעצר בית" מלא, ערכויות, התייצבות במשטרה, עיכוב יציאה מהארץ נימוקים: — פרשת ההוכחות נסתיימה, אך טרם נקבע מועד להכרעת דין — בהארכה הראשונה כבר נסתיימו ההוכחות — המשפט לא התנהל לכאורה ביעילות — פגרת כתי המשפט מעוררת קשיים כשהנאשם נתון במעצר — אין חשש לשיבוש — המתלוננת החליפה מקום מגורים, דחוק מהנאשם	אינוס, מעשים מגונים, התפרצות, איומים: כלפי חברתו לשעבר של אחיו	התנגדות	שנייה	25.9.01 4.10.01 21.10.01	בנימין ניסנוב	7515/01	97
	מעצר תשעים יום נימוקים: — פרשת התביעה הסתיימה — רחיות רכות באשמת הסנגוריה — חומרת העברה המעידה על מסוכנות — עבר פלילי מכביד	ניסיון לשוד מזין	התנגדות	ראשונה	24.9.01 21.10.01	דוד אללוף	737/01	98

הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שויות
99	7243/01	1. חסאן אבראעמר 2. קדרי כרהומה 3. יעקב ואנונו	16.9.01 20.9.01 24.9.01 25.9.01 21.10.01	ראשונה	התנגדות	5 אישומים: סחר בסמים, החזקת סמים (הרואין, קוקאין, MDMA בכמויות גדולות)	מעצר תשעים יום נימוקים: המשפט, אמנם, מצוי בראשית פרשת התביעה אולם עיכוב המשפט מחמת הסנגוריה – חומרת העברה המעידה על מסוכנות ועל חשש לשיבוש – עבר פלילי מכביר	המלצה להחשת קצב ניהול המשפט
100	7644/01	אליאס ראלי	1.10.01 22.10.01	ששית	הסכמה	הפעלת רשת בילאומית של סחר בסמים; סחר בקרוב לטון קוקאין	מעצר תשעים יום	
101	8267/01	ולדימיר רייזמן	25.10.01	ראשונה	הסכמה	5 מעשי אינוס בשתי אחיזות, הדחה	מעצר תשעים יום	
102	7555/01	1. דימיטרי דינזון 2. ולדימיר אימל	28.9.01 5.10.01 15.10.01 25.10.01	שלישית	התנגדות	חטיפה, סדרת עבדות מין (אינוס, מעשי סדום) בקטינה	מעצר 60 יום נימוקים: המשפט התנהל בתחילה בקצב ראוי, אך בתקופת ההארכה הראשונה הוא התנהל באיטיות – פרשת ההוכחות הסתיימה ממתינים להכרעת דין – חומרת העברה המעידה על מסוכנות	– הארכת המעצר שנתבקשה היא לתשעים יום – בית המשפט מציין לכטים קשים – אלמלא הכרעת הדין בפתח היה מקום לשחרר לחלופה, בכפוף לתסקיר

מס'	בש"פ	שם נאשם	תאריך החלטה	מס' הארכה	עמדת סנגוריה	עברה	החלטה	שונות
103	8333/01	מחמד אבר פרח	28.10.01	ראשונה	הסכמה	רצח אשתו	מעצר תשעים יום	
104	8119/01	1. אחמד עיד 2. מופיד טאהא	נאשם 1 : 28.10.01 נאשם 2 : 29.10.01	שישית	נאשם 1 : הסכמה נאשם 2 : התנגדות	רצח של סוכן משטרה, שהיה אמור להעיד נגד עברייני סמים	מעצר תשעים יום נימוקים לנאשם 2 : — התמשכות המשפט עקב הלכת קינוי — תומרתה הרבה של העברה המעידה על מסוכנות — עבר פלילי מכביד — הרשעות בגין כריזה ממשמורת — פרשת ההגנה של נאשם 1 הסתיימה, ונותרה פרשת ההגנה של נאשם 2	— המלצה לקביעת מועדי הוכחות נוספים — ראו גם מס' 9 בטבלה
105	8369/01	אברהם אלקובי	29.10.01	שלישית	הסכמה	ראו לעיל מס' 90 בטבלה	מעצר חודשיים	ראו גם מס' 90 בטבלה
106	8367/01	1. חאלד אגבריה 2. מאזן מחזומה	29.10.01	רביעית	הסכמה	עברות ביטחון : קשירת קשר, עסקה בנושק, מגע עם סוכן זר, חברות בהתאגדות בלתי חוקית	מעצר שלושים יום	
107	8250/01	נגאח מסארואה	23.10.01 29.10.01	ראשונה	הסכמה		מעצר 14 יום	
108	8415/01	אסיאס וונדמו	30.10.01	ראשונה	הסכמה	מחזי ת"פ 909/01	מעצר תשעים יום	